

Fra: rolf@rolfh.dk [<mailto:rolf@rolfh.dk>]

Sendt: 23. april 2022 23:24

Til:

Emne: Det familieretslige system

Kære medlem af Social- og Ældreudvalget

Jeg håber du vil tage nedenstående tanker om det det familieretslige system i betragtning under dit fortsatte arbejde som lovgiver. Det handler bl.a. om at kommunernes og Familieretshusets indsatser modarbejder hinanden, og om at Familieretshuset begår en fejl, når myndigheden insisterer på at se barnet som en isoleret størrelse i familiedynamikken.

Som bruger af Familieretshuset (FRH) må jeg sige, at den hårde kritik af FRH fremsat i TV2-dokumentaren "Med børnene som våben" er berettiget. Udsendelsen kan ligefrem kaldes en længe savnet redningskrans, for brugerne af FRH tør ikke selv fremsætte kritik. Myndigheden har næsten absolut magt over, hvor lidt eller hvor meget en forælder skal se sine børn, og over hvilken af forældrene, der på den andens bekostning skal komme ud af skilsmissen med en stor ekstra indtægt de næste mange år. Angsten for repressalier ved brugerkritik af det magtfulde FRH bliver kun forværret af, at myndigheden ikke holder sig tilbage fra fremstå lidt 'skræp', lidt irettesættende, lidt "det er for dårligt i ikke kan samarbejde i jeres skilsmisse, tag jer sammen!" Som om forældrene har konflikt for sjov.

Begrebet "forældrefremmedgørelse" har længe været anerkendt i mange andre lande. Det er arrogant og uintelligent, når FRH erklærer, de "ikke anerkender begrebet" (jeg citerer vicedirektør Jacob Buch fra TV2 dokumentaren). Selvfølgelig finder det sted! Begrebet betyder jo blot, at den ene forælder bevidst eller ubevidst stiller den anden i et dårligt lys, så barnet, der jo elsker begge sine forældre, kommer i en forfærdelig loyalitetskonflikt. For ikke at gå i stykker indeni er barnet efter et stykke tid psykologisk tvunget til spontant at løse den uudholdelige konflikt ved at tro på og internalisere påstandenden om, at den anden forælder er en skurk, et monster, en djævel. Denne forsvarsmekanisme kan give barnet dybe skader resten af livet. - Ubegribeligt at FRH ikke anerkender denne problemstilling.

På kommunernes kurser for samarbejde mellem skilte lærere man, at forældrene skal 'spille hinanden stærke' og at det mest uacceptable man kan gøre, er at tale grimt om den anden forælder. Men FRH har en anden filosofi: her har det ingen konsekvens, hvis man bagvasker, underminerer og injurierer sin modpart. Heller ikke hvis det bliver opdaget, hvilket der ikke er sandsynlighed for, da FRH ikke undersøger, om der er hold i fremsatte påstande og anklager. Det er i Danmark ikke ulovligt, at komme med usande påstande om den anden forælder. Det skal det naturligvis være! Det ville gyde olie på mange konflikter, hvis man ikke havde fripas til at sværte og beklukke den anden forælder over for myndighederne. Reelt gør FRH sig medskyldig i en konfliktoptrapning ved ikke at forholde sig kritisk forbeholden til injurierende anklager. Dette er absurd, da myndighedens opdrag er at mindske konfliktniveauet mellem forældrene.

Således modarbejder FRH også kommunernes indsats. Mens familie-byretterne typisk blåstempler FRH's afgørelser, så omstøder landsretten ganske ofte byretternes kendelser. Jeg har selv vundet i familie-landsretten efter min sag havde fået en i mine øjne helt useriøs og overfladisk behandling i byretten. Dette system er tydeligvis i splid med sig selv. Der er ingen

koordinering, hvilket både går ud over børn og forældre, og desuden er det alt for dyrt. Regeringen har ansvar for at få styr på området. Den tårnhøje skilsmisseprocent i Danmark er et stort samfundspøblem, som koster milliarder, og som det ikke nytter noget at ingonere. Regeringen må og skal financiere området tilstrækkeligt, så sagerne bliver behandlet før der opstår forældrefremmedgørelse og barnet mister kontakten til den ene forælder. Desuden skal regeringen skabe et system, hvor myndighederne samarbejder i stedet for at modarbejde hinanden. Brug dog byretten til at undersøge, om der er hold i anklagerne mod den ene forælder, mens sagen behandles i FRH! Hvordan kan FRH behandle en sag objektivt og fyldestgørende, når myndigheden ikke aner, om den ene forælder faktisk udøver fx. psykisk eller fysisk vold, eller har et alkoholproblem, eller om det tværtimod er den anden forælder, der forsøger sig med forældrefremmedgørelse? Det er da helt afgørende, om det er den ene eller det andet, der er virkelighed. Sådanne investeringer og omorganisering vil hurtigt give gevinst samfundøkonomisk set.

Børnene er givetvis tidligere ikke blevet hørt nok i skilsmisssager. Men nu er FRH gået i den anden grøft, når myndigheden insisterer på at "det kompetente barn" er "ekspert i eget liv" (Jacob Buch i TV2 dokumentaren). En familie er selvklat en dynamisk helhed, og den underkomplekse opfattelse af barnet som en isoleret størrelse kan kun føre til fejl.

Denne reduktive forståelse af sit eget vigtige ansvarsområde kan skyldes en forældet pædagogisk filosofi på ledelsesplan (i så fald bør lederne efteruddannes), eller den kan skyldes underfinansieringen af området. Mest sandsynligt er det dog nok, at der er tale om en kombination af de to problemstillinger. Under alle omstændigheder skal regeringen handle.

Sagsbehandlingstiderne skal ned på et niveau, hvor de ikke skaber skader på børnene, og det skal blive obligatorisk, at FRH i hver ny sag vurderer, om risikoen for forældrefremmedgørelse er i det grønne, det gule eller i det røde felt.

Mvh

Rolf Heitmann PhD

Tørring